

ΝΥΜΦΙΑΔΗ - ΜΠΕΡΟΥΤΣΟΣ - ΝΤΑΛΑΓΙΩΡΓΟΥ
ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΥ - ΓΚΙΤΖΙΟΥ - ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Μ Α Δ Ι Κ Η Ε Κ Θ Ε Σ Η

BOSCH *Galerie*

ΚΗΦΙΣΙΑΣ 6-8, ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Η GALLERIE BOSCHÉ όπως είναι φυσικό συνεχίζει τις ομαδικές εκθέσεις των καλλιτεχνών που παρουσιάστηκαν την περίοδο, που προηγήθηκε. Συγκεκριμένα των καλλιτεχνών, νέων πάντα, φωτογραφίας και σχεδίων, ζωγραφικής και γλυπτικής, παραδοσιακών και νέων διατυπώσεων. Πρόκειται για την ομαδική έκθεση που απευθύνεται όχι στο μεγάλο κοινό, για να κάνει τις συγκρίσεις και να καταλήξει στις προσωπικές αποφάσεις του, αλλά πολύ περισσότερο στους ίδιους τους καλλιτέχνες. Γιατί πρόκειται για έκθεση στην οποία έχουν την δυνατότητα και την ευκαιρία να συνομιλήσουν μεταξύ τους, δημιουργοί αλλά και έργα τους.

Μαρία Νυμφιάδη

Με την εργασία της Μαρίας Νυμφιάδη έχουμε χαρακτηριστικές και ενδιαφέρουσες προσπάθειες της αξιοποίησης των δυνατοτήτων της φωτογραφίας, να παρουσιάσει τον κόσμο μας. Η Νυμφιάδη δεν περιορίζεται στην απλή παρουσίαση της αντικειμενικής πραγματικότητας στον θεατή, αλλά στην ωμή μεταφορά της σε νέες πλαστικές και κινητικές αξίες. Με την αντιμετώπιση των θεμάτων της συχνά από διαφορετική

θέση, τα σύνολα της αποκτούν και μια άλλη περισσότερο πλούσια εκφραστική φωνή. Σε ένα εντελώς διαφορετικό κλίμα μας μεταφέρει η καλλιτεχνική δημιουργία-γλυπτική του Αθανάσιου Μπερούτσου. Πρόκειται για μια γλυπτική που δεν περιορίζεται στην σαφήνεια του σχεδίου και την

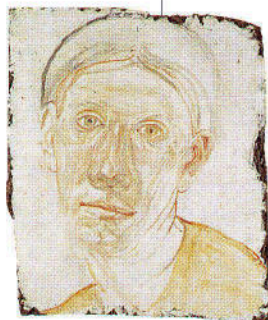
πληρότητα των όγκων αλλά για πολύ περισσότερα. Γιατί με συνδυασμό υλικών-ξύλο μέταλλο, βακελίτη-και ακόμη τη συνεργασία πλαστικών ζωγραφικών αξιών και αυτών της VIDEO ART κατορθώνει να φτάνει και σε νέες εκφραστικές διατυπώσεις. Μας δίνει μια τέχνη που διακρίνεται για τον χαρακτήρα των συνδυασμών, την τόλμη των πειραματισμών και τον πλούτο των διατυπώσεων του.

Με την καλλιτεχνική δημιουργία της Γεωργίας Νταλαγιώργου, που έχει σαν θεματογραφική της αφετηρία περισσότερο την ανθρώπινη μορφή, έχουμε μια άλλη ενδιαφέρουσα περίπτωση. Γιατί η ζωγραφική της

Αθανάσιος Μπερούτσος

Γεωργία
Νταλαγιώργου

Βασίζεται περισσότερο στην ποιότητα και το εκφραστικό περιεχόμενο της γραμμής, δηλαδή του σχεδίου της. Οι μορφές της παρουσιάζονται φασματικά σε ένα πάντοτε προβληματικό και ακαθόριστο χώρο, με μια περισσότερο νοσταλγική και ρομαντική διάσταση. Ανάλογα στοιχεία έχουμε και στο μωσαϊκό της που και στην περίπτωση αυτή παραμένει σε θεματικές περιοχές που αναφέρονται στα προβλήματα της ζωής μας και του κόσμου μας.

Σε μια άλλη κατεύθυνση μας μεταφέρει και η ζωγραφική της Φιλίππινας Λιβιτσάνου. Μια ζωγραφική που και αυτή έχει σαν θεματογραφική αφετηρία την ανθρώπινη μορφή. Αλλά στην καλλιτεχνική δημιουργία της καταλήγει σε εντελώς διαφορετικά εκφραστικά αποτελέσματα. Γιατί στη ζωγραφική της Λιβιτσάνου καθοριστικό θέμα είναι και ο χώρος, ένας χώρος πάντα ακαθόριστος και προβληματικός, αδιαπέραστος

και πιεστικός. Με τον τρόπο αυτό εκφράζεται η εσωτερική μοναξιά και το ψυχικό κενό, μόνιμοι φόβοι χωρίς έστω και διαφανόμενες ελπίδες.

Με την γλυπτική της Ντίνας Γκιτζίου θα περάσουμε σε μια γλυπτική παραδοσιακών θεμάτων αλλά νέων προβληματισμών. Γιατί η προικισμένη αυτή καλλιτέχνης στα γνωστά θέματα, πουλιά, ανθρώπους χρησιμοποιεί ένα νέο λεξιλόγιο για να δώσει και νέες διατυπώσεις. Με την έμφαση στο τυπικό και την περιορισμένη σχηματοποίηση, κατορθώνει να δώσει μερικά από τα αρχετυπικά χαρακτηριστικά των θεμάτων της. Η ανθρώπινη μορφή στις προσπάθειές

της, παρουσιάζεται στα τεκτονικά στοιχεία της με αποτέλεσμα να κερδίζει το διαχρονικό της περιεχόμενο.

Με την ζωγραφική του Μένιου Κωστόπουλου περνάμε στον κόσμο των κοινών καθημερινών αντικειμένων και της αντικειμενικής πραγματικότητας. Ανθρώπινη μορφή και φυτά σε γλάστρες, εικόνες του σπιτιού και άλλα θέματα τον απασχολούν ιδιαίτερα. Το λεξιλόγιο του κινείται περισσότερο στο κλίμα των εξηρεσιονιστικών τάσεων και η ζωγραφική του βασίζεται περισσότερο στο ρόλο του χρώματος.

Φιλίππινα Λιβιτσάνου

Ντίνα Γκιτζίου

Μένιος Κωστόπουλος

Χρύσανδος Χρήστου
Καθηγητής ιστορίας της τέχνης - Ακαδημαϊκός.